

Més de 2.000 milions de pessetes per a la renovació

Un congrés per recuperar la Seu Vella de Lleida

Un pla general donarà a la catedral de Lleida l'esplendor que va assolir durant l'Edat Mitjana.

L'any 1707 les tropes de Felip V van entrar a Lleida. La Seu de Lleida, el conjunt monumental que juntament amb el castell presidia la ciutat, va ser convertit en una caserna militar. Des d'aquest acte sacríleg, la Seu Vella no ha tornat a recuperar mai ni la seva activitat eclesiàstica ni el seu aspecte original. El conjunt ha sofert des d'aleshores contínues transformacions. La seu de Lleida ocupa la part alta de la ciutat sobre un turó a la vora del riu Segre. En l'edat mitjana la seu catedralícia i el castell de la Suda estaven envoltats pel barri jueu: era el centre de la ciutat. A poc a poc, les diferents fortificacions van anar deixant aïllat el conjunt.

Transformada, saquejada i destruïda, la seu va ser abandonada després de la guerra civil. Els actes que s'han fet per la seva recuperació han estat nombrosos des dels últims deu anys, encara que mai han estat englobats dins d'un pla general.

La facultat d'Història de l'Art de l'Estudi General de Lleida ha celebrat el primer congrés sobre la Seu Vella amb l'objectiu de donar a conèixer i apropar, una altra vegada, la seu a la ciutat, i sobretot fer una aportació positiva i útil amb vista a possibles inversions per a la seva recuperació.

En el Congrés de la Seu Vella de Lleida, celebrat entre els dies 6 i 9, han participat professors i especialistes d'història, art i arqueologia de la Universitat de Barcelona i Lleida, i s'han presentat disset ponències sobre pintura, escultura, arquitectura i història de la seu. La seu té fonaments que daten de l'època romana, com part de la muralla que la rodeja, vestigis àrabs, visigots... durant tres dies s'ha fet per primer cop una anàlisi crítica de la situa-

La Seu de Lleida.

ARXIU

ció actual del conjunt, i s'han intentat posar les bases per a intervencions i restauracions futures. L'historiador lleidatà Josep Lladonosa, cronista de la ciutat de Lleida, va dir en un dels seus estudis de la ciutat que "si les muralles cauen, caurà la seu". La situació de les muralles que envolten la seu és realment alarmant. El deteriorament i les filtracions de l'aigua han fet caure alguns trossos dels prop de 4.000 metres que té de perímetre. Només la restauració de les muralles de la Seu té un pressupost que s'aproxima als 2.000 milions de pessetes, ja que les pedres per reconstruir-la ja valdrien la meitat del pressupost.

A més a més dels actes acadèmics, el congrés també ha organitzat visites

al recinte de la Seu i als seus voltants, en què els 200 congressistes que van assistir a les jornades, van poder conèixer *in situ* més detalls de la història del conjunt. D'altra banda no sols s'ha fet en aquest congrés una recuperació històrica i artística del que representa la Seu Vella de Lleida, sinó que també s'ha volgut recuperar part del que havia estat la seva vida. La recuperació de l'acte litúrgic de la *Colometa*, representa la baixada de l'Esperit Sant, va convertir-se en l'acte central del congrés.

La representació de la *Colometa* es va fer a la Seu Vella després de 500 anys. Aquest acte és el que es va trobar més documentat, es feia el dia de la Pentecosta i va tenir amb la participació de més de cent figurants. La mare de Deu, els 12 apòstols i tots els seus acòlits i seguidors d'àngels entraven en processó a la Seu Vella, després de voltar al claustre amb cants sacres, entra al temple i es situa, en cercle, sota el cimbori. Des de dalt baixa una coloma blanca, -l'Esperit Sant-, que porta la llum als apòstols i a la Verge. La Seu va tornar a reviu amb un acte de llum i foc, en mig de la nit.

A banda dels actes acadèmics es mantindran fins al proper mes d'abril dues exposicions. Una recorda diverses transformacions de la catedral i l'altra mostra diferents peces d'escultura que es trobaven a la Seu i que han estat recopilades dels museus i col·leccions en què s'ha disseminat el seu patrimoni.

El conjunt de la Seu Vella de Lleida va ser declarat monument històrico-artístic el 1949, però, potser una de les seves esperances és aconseguir que sigui declarat part del patrimoni històrico-artístic mundial.

Judith Casaprima